

netop de Mænd, som vi nødig skulde hindre i at blive Navigatører.

Birch: Jeg ønsker at gøre nogle Bemærkninger til den højtærede Minister om Punkter, hvor Ministeren har henvendt sig til mig som Venstres Ordfører. Jeg gaar dog ud fra, at ærede Medlemmer paa dette Tidspunkt, hvor vi i 3 Dage har hørt paa Forhandling om Sønæring og Navigationsundervisning, er trætte, og jeg skal derfor tillade mig at fremsætte mine Bemærkninger i skematisk Form, selv om det sker paa Bekostning af Formen. Jeg beder derfor, at man vil bære over med mig, hvis mit Foredrag skulde være lidt formfuldendt.

Før jeg vender mig til den højtærede Minister, vil jeg gøre en Bemærkning til Talere, der ikke tilhører mit Parti, og som blandt andet har fremdraget, at Foreningen af mindre Skibsredere eller af Skibsredere for smaa Skibe — jeg husker ikke Navnet bestemt — skulde have støttet det foreliggende Lovforslag. Jeg vil meget gerne have, at vi skal naa til en Gang at blive enige om et godt Forslag i Udvalget, og jeg beder derfor de ærede Medlemmer, som har fremsat denne Ytring, om ikke at fæste sig for stærkt ved dette Forhold, men huske paa, at de smaa Skibes Redere her har helt andre Interesser end den egentlige Skibsfart, den store Skibsfart. Den lille Skibsfart har blandt andet meget stærkt ønsket, at den saakaldte indskrænkede Fart skulde udvides, saa at dens Førere kunde føre Skibe paa hele Østersøen. Det faar de efter Lovforslaget Lov til. Det var hos dem et meget varmt Ønske, og dets Opfyldelse paavirker selvfølgelig deres Sindsstemning, saa meget mere som de Bestemmelser, mod hvilke mit Parti særlig har rettet sin Kritik, saa godt som ikke berører det, jeg kalder den lille Skibsfart.

Jeg vender mig derefter til den højtærede Minister. Jeg sluttede mine Bemærkninger forleden Dag med, at det forekom mig, at den foreliggende Sag var blevet sat saa underligt paa Spidsen, og jeg berørte ogsaa, at det ser ud, som om man i Kommissionen ligesom har suggestioneret hverandre til at synes, at noget skulde der gøres, der skulde skabes et Lovforslag paa det Grundlag, som nu foreligger. Det forekommer mig, at den højtærede Minister har været Genstand for Smitte, saa at ogsaa han sætter Sagen lidt paa Spidsen. Jeg skal pege paa nogle enkelte ejendommelige Forhold.

Ministerens udtalte, saa vidt jeg husker

i Slutningen af sit Foredrag forleden, at hvis Folketinget ikke var villigt til at arbejde paa Lovforslaget omtrent paa den foreliggende Basis, maatte man hellere lade Sagen falde. Det er en kedelig og uhyggelig Udtalelse, for hvis det Princip skulde gennemføres, vilde det efterhaanden føre til, at vi fik om ikke just Hersker- eller Kongeabsolutisme saa dog en Slags Ministerabsolutisme. Sagen ligger dog saaledes — jeg tror for øvrigt, det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen) allerede har berørt det i Dag —, at det er Rigsdagen, der sluttelig afgør Sagerne. Ministeren berørte i denne Forbindelse, at det, Kommissionen var blevet enig om, maatte være bindende. Ministerens Udtalelser siger vel direkte kun, at det maa være bindende for dem, der har været med i denne Enighed, men i den Forbindelse, hvori Ytringen fremkom, kan man ikke forstaa den anderledes, end at ogsaa vi Folketingets Medlemmer som Talere skulde føle os til en vis Grad bundne af denne Enighed. Jeg slutter mig her til, hvad jeg tror, det ærede Medlem fra Assens fremførte, at en Kommissions Opgave og en Ministers Opgave kun kan være at tilrettelægge og forberede Stoffet. Derefter maa sandelig Rigsdagen træffe Bestemmelse om, hvilket Lovgivningsarbejde den vil fremstille. Den højtærede Minister er, synes jeg, lidt for tilbøjelig til at affærdige Rigsdagen. Jeg synes, det fremgaar af det, Ministeren har sagt paa dette Punkt! Men jeg vil overfor denne affærdigende Form minde om, at det dog vistnok i den højtærede Ministers Funktionstid er forekommet ret jævnlige, at dette høje Ting har kunnet have en gavnlige afpolerende, ofte en gavnlige reel Indflydelse paa de Lovforslag, der har været forelagte her.

Det forekommer mig, at den højtærede Minister har ladet sig suggestionere saa vidt, har sat Sagen i den Grad paa Spidsen, at han paa forskellige Punkter ligefrem har fremsat Ytringer, som ikke burde have været fremsatte. Den højtærede Minister talte — det staar paa Sp. 1344 — om: „den Modstand, som er rejst for Redernes Skyld, maaske af en enkelt Mand“. Min Kollega, det ærede Medlem fra Esbjerg (Slebsager) har allerede energisk paatalt dette Udtryk, og jeg slutter mig af fuldt Hjerte til hans Protest. Vi har ikke paa et eneste Punkt talt om Redernes økonomiske Interesser, før den højtærede Minister selv har kastet dette Spørgsmaal ind i Diskussionen ved at udtale, at man ved at give højere Lønninger kunde komme